

PRENUMERATA.

Rocznice 48 Mk., Kr. 98
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po taha-
ście 1 mk.
Kolumna 6 linów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Senatów Akademickich Uniwersytetów w Krakowie i Lwowie w sprawie ulg dla słuchaczy z powodu strat w studjach w roku akadem. 1918/19.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwala na przyznanie ulg w studjach, przewidzianych w obowiązującym rozporządzeniu b. austriackiego ministerstwa wyznań i oświecenia w sprawie ulg dla studentów wojskowych, także tym słuchaczom, którzy jedynie wskutek służby wojskowej, wypadków wojennych lub nieczynności uniwersytetów, a nie z własnej winy, utracili w roku akademickim 1918/19 jedno lub dwa półrocza i którzy przed 1-ym stycznia 1919 r., a w miejscowościach dopiero później uwolnionych od nieprzyjaciela natychmiast po wkroczeniu wojsk polskich, aczynili zadość obowiązкови stawianictwa do służby wojskowej.

Nadto Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zezwala, by słuchacze prawa, którzy mają już wliczone półrocze wojenne do drugiego okresu studjów, a odpowiadają warunkom wymienionym powyżej, mogli składać egzamin rządowy po siódmym półroczu.

Zalatwanie podań słuchaczy o przyznanie ulg w myśl niniejszego rozporządzenia ma się odbyć zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa z 12 maja 1919 roku, L. 5305—IV/19 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) Jan Łukasiewicz.

Warszawa, dn. 19 września 1919 r.

PRZEPISY

o składaniu zgłoszeń na znaki towarowe, wydane przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej na mocy Dekretu o ochronie znaków towarowych z dnia 4 lutego 1919 r.

(Dziennik Praw Nr. 13 z 1919 r., poz. 139, art. 4)

I. Podania.

§ 1. Zgłaszanie znaków towarowych odbywa się w formie podania na piśmie z dołączeniem wszystkich niezbędnych załączników. Na każdy znak towarowy winno być złożone oddzielne podanie.

§ 2. Podanie, złożone w Urzędzie Patentowym (Warszawa, Królewska 23) w języku polskim, winno zawierać:

- datę zgłoszenia;
- imię i nazwisko petenta, względnie nazwę firmy, o ile jest zarejestrowaną w rejestrze handlowym, oraz ewentualnie imię i nazwisko pełnomocnika;
- miejsce zamieszkania, względnie siedzibę firmy petenta oraz ewentualnie adres pełnomocnika;
- wskazanie rodzaju przedsiębiorstwa, w którym znak towarowy ma być używany;
- zaznaczenie, że podanie dotyczy zarejestrowania znaku towarowego, graficznego (§ 8) lub słownego (§ 9);
- wyszczególnienie towarów, dla których przeznaczono zgłoszony znak towarowy, z podziałem na klasy (§ 5);
- oświadczenie, że przepisane opłaty w wysokości 50 marek polskich i marek polskich za klas towarów wniesione zostały do kasy skarbowej w i że odnośne kwity załączone są do podania;
- wyszczególnienie załączników;
- podpis petenta, względnie pełnomocnika.

Treść podania winna być ograniczona powyższymi danymi, wszelkie zaś zapytania, wyjaśnienia i t. d. winny być komunikowane oddzielnie, w osobnych pismach.

§ 3. Szczegółowe wskazówki co do podań, objęte §§ 3, 4, 5 i 7 przepisów o składaniu zgłoszeń o patenty na wynalazki, wydanych przez Urząd Patentowy dnia 15 września 1919 r., winny być również uwzględnione przy składaniu zgłoszeń na znaki towarowe.

§ 4. Wykaz towarów, dla których znak jest przeznaczony, o ile nie jest zbyt długi, może być umieszczony bezpośrednio w podaniu. O ile zaś jest dłuższym, winien być w dwóch egzemplarzach dołączony do podania. Wykaz zawierać winien także tylko nazwy towarów, które są nabywcom powszechnie znane. O ile możliwości wzorować się należy na wyszczególnieniu podanem w rozporządzeniu wykonawczem Ministra Przemysłu i Handlu do Dekretu o ochronie znaków towarowych z dnia 20 marca 1919 r. („Monitor Polski“ z dnia 29 marca 1919 r. Nr. 72).

§ 5. Wykaz towarów winien być ugrupowany według ustanowionego przez Ministra Przemysłu i Handlu dnia 29 marca 1919 r. podziału towarów na klasy. Jeżeli znak towarowy przeznaczony jest dla towarów należących do klas różnych, petent winien w podaniu zaznaczyć, którą klasę towarów uważa dla siebie za najważniejszą, w przeciwnym razie klasa najprzód wymieniona zapisana będzie jako główna.

§ 6. Jeżeli petent życzy sobie korzystać z praw pierwszeństwa, nabytych w innym kraju, lub też z praw, zabezpieczonych art. 23 Dekretu o ochronie znaków towarowych, winien postawić w podaniu odnośny wniosek, poparty należyte dowodami.

II. Kwity skarbowe.

§ 7. W kwestji wnoszenia opłat zastosowane będą §§ 11 i 12 przepisów o składaniu zgłoszeń o patenty na wynalazki, wydanych przez Urząd Patentowy dnia 15 września 1919 r.

III. Odbitki, opisy, klisze.

§ 8. Do podania dołączyć należy odbitkę znaku towarowego graficznego w dwóch egzemplarzach; każdy egzemplarz należony być winien na arkuszu papieru o wymiarach 33×21 cm.; oprócz tego złożyć należy po trzy odbitki dla każdej klasy towarów, wyszczególnionych w podaniu; egzemplarze te składać należy niemalowane. Na specjalne żądanie Urzędu Patentowego petent winien dostarczyć i większą ilość egzemplarzy odbitek. Odbitki winny być wyraźne i trwałe; wielkość ich nie może przekraczać wymiarów 33×21 cm. Każdy egzemplarz winien być drukowany po jednej tylko stronie papieru.

§ 9. Znaki towarowe słowne nie wymagają składania odbitek; odnośne słowo należy wymienić bezpośrednio w podaniu.

§ 10. Jeżeli Urząd Patentowy żąda złożenia opisu znaku towarowego, lub też petent zechce to uczynić z własnej inicjatywy, opis składać należy w dwóch egzemplarzach.

§ 11. Równocześnie z podaniem lub też później na wezwanie Urzędu Patentowego złożyć należy kliszę do reprodukowania znaku. Klisza winna odzwiercać znak zgłoszony zgodnie z załączoną przy podaniu odbitką i wyraźnie w jego wszystkich cechach charakterystycznych łącznie z napisami. Złożenie jej niezbędnym jest również i przy znakach, polegających tylko na wyrazach. Klisze znaków słownych wykazywać winny jedynie sam napis bez ozdób graficznych.

§ 12. Klisza ma być wykonaną z drzewa, cynku lub jakiegokolwiek innego materiału, odpowiedniego do druku, i być wysoko na 2,4 cm. Wielkość kliszy nie powinna przekraczać rozmiarów 6,5×6,5 cm. Klisza winna być wykonaną z jednej sztuki.

§ 13. Do każdego poszczególnego zgłoszenia dołączoną być winna osobna klisza. Klisza pozostaje w rozporządzeniu Urzędu Patentowego przez cały ciąg trwania ochrony znaku towarowego.

§ 14. Urząd Patentowy może w razie potrzeby żądać złożenia modeli i wzorów towarów zaopatrzonych w znak towarowy lub też reprodukcji znaku towarowego w formie stosowanej w handlu; petent może uczynić to również z własnej inicjatywy.

IV. Modele i wzory.

§ 15. Szczegółowe przepisy co do modeli i próbek, objęte §§ 37, 38, 39, 40, 41, 42 i 43 przepisów o składaniu zgłoszeń o patenty na wynalazki, wydanych przez Urząd Patentowy dnia 15 września 1919 r., winny być również uwzględnione przy składaniu modeli i wzorów do zgłoszeń na znaki towarowe.

V. Różne.

§ 16. §§ 44, 45, 46, 47, 48, 49 i 50 przepisów o składaniu zgłoszeń o patenty na wynalazki, wydanych przez Urząd Patentowy dnia 15 września 1919 r., stosują się również do składania zgłoszeń na znaki towarowe.

Prezes Urzędu Patentowego:

(—) Dr. Kryzan.

Warszawa, dnia 15 września 1919 r.

NOMINACJE.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego udzielił p. prof. D-rowsi Zolłowi, Prezydentowi Rady Szkolnej Krajowej i Delegatowi Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na Galię,

na jego własną prośbę urlopu począwszy od dnia 16 września b. r., celem umożliwienia mu wykładów w Uniwersytecie Jagiellońskim z rozpoczynającym się rokiem akademickim.

Kierownictwo Rady Szkolnej Krajowej Minister powierzył p. Stanisławowi Sobińskiemu, wizytatorowi szkół.

Na okres pięcioletni 1919/20—1923/24 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianował członkami Komisji egzaminacyjnej dla teoretycznych egzaminów rządowych oddziału sądowego w Krakowie:

1) Do wszystkich przedmiotów egzaminu:

Mieczysława Turowicza, wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie; Józefa Panka, prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie; Henryka Matusińskiego, sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

2) Do prawa i procesu cywilnego, prawa handlowego i wekslowego:

D-ra Kazimierza Gałzińskiego, sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie; D-ra Edwarda Schnaydra, sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie; D-ra Teofila Matusińskiego, sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie.

3) Do prawa cywilnego, handlowego i wekslowego: Prof. d-ra Franciszka Ksawerego Fiericha.

4) Do prawa handlowego i wekslowego:

Prof. d-ra Władysława Leopolda Jaworskiego; Prof. d-ra Stanisława Wróblewskiego; Prof. d-ra Fryderyka Zolla, młodszego.

5) Do prawa i procesu karnego.

D-ra Kazimierza Czystejana, prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Krakowie; D-ra Józefa Reinholda, sędziego i docenta prywatnego prawa i procesu karnego w Uniwersytecie Jagiellońskim.

6) Do prawa cywilnego:

D-ra Stanisława Gołęba, radcę Prokuratorji Skarbu i docenta prywatnego prawa cywilnego w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Zarazem Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianował em. wiceprezidenta Sądu Krajowego Wyższego — Jarosława Stebelskiego przewodniczącym, a prof. d-ra Edmunda Krzymuskiego zastępcą przewodniczącego tej Komisji.

Na okres pięcioletni 1919/20—1923/24 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianował członkami Komisji egzaminacyjnej dla teoretycznych egzaminów rządowych oddziału nauk politycznych w Krakowie:

1) Do prawa politycznego:

Prof. d-ra Władysława Leopolda Jaworskiego; Prof. d-ra Edmunda Krzymuskiego.

2) Do polityki ekonomicznej i skarbowości:

D-ra Edwarda Taylora, docenta prywatnego ekonomii politycznej i nauki skarbowości w Uniwersytecie Jagiellońskim;

D-ra Artura Benisa, docenta prywatnego ekonomii politycznej w Uniwersytecie Jagiellońskim z tytułem Profesora.

3) Do prawa politycznego, polityki ekonomicznej i skarbowości:

Prof. D-ra Kazimierza Władysława Kumanieckiego.

4) Do prawa administracyjnego:

D-ra Alfreda Schlichtinga, starszego radcę Magistratu Krakowskiego i D-ra Juwonala Rozwadowskiego, Naczelnika Ekspozytury Prokuratorji Skarbu w Krakowie.

Zarazem Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianował prof. d-ra Edmunda Krzymuskiego przewodniczącym, a prof. d-ra Franciszka Ksawerego Fiericha zastępcą przewodniczącego tej Komisji.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował w Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie asystenta d-ra Wojciecha Gieleckiego bibliotekarzem II kl.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 13 sierpnia 1919 r. docenta Uniwersytetu Kijowskiego

